

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Florești din 08 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Bîtca Nicolae Ion, născut la 22.05.1956 în s. Cuhureștii de Sus r-nul Camenca, domiciliat în s. Cuhureștii de Sus, r-nul Florești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 24.09.2012 – 08.08.2014,
2. Instanța de apel: 03.09.2014 – 17.12.2014,
3. Instanța de recurs: 25.02.2015 – 22.04.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 08 august 2014 Bîtca N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 4 (patru) ani.

Măsura preventivă în privința inculpatului a fost aleasă obligațiunea de a nu părăsi localitatea și menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

S-a dispus încasarea din contul lui Bîtca N. în beneficiul lui Vicol V. prejudiciul moral în mărime de 30000 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material în beneficiul lui Vicol V., urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, inculpatul Bîtca N., posedînd permis de conducere, valabil pentru categoria de autovehicul condus, cu nr. 027900024, eliberat la 27.12.2002, de către SEET Camenca, și activînd conform ordinului nr. 109 din 15.03.2010 la grădinița „Andrieș”, în calitate de șofer, și prin cumul, conform contractului individual de muncă din 01.09.2011, în calitate de conducător auto la liceul teoretic din s. Cuhureștii de Sus r-nul Florești, la 06 februarie 2012, în jurul orei 08.10, deplasîndu-se pe traseul R-54 Soloneț-Unchitești km 26+150 m, prin s. Cuhureștii de Jos r-nul Florești, cu autobuzul de model „Mercedes 208D”, cu n.î. FR AN 523, ce aparține Primăriei com. Cuhureștii de Sus r-nul Florești, a comis un accident rutier în următoarele circumstanțe: deplasîndu-se prin zona de acțiune a indicatorului rutier de avertizare 1.21 „Copii”, ce atenționează participanții la trafic asupra existenței unui pericol de drum, neținînd cont de avertizarea indicatorului dat și situația rutieră, adică traseul înzăpezit, observînd pietonii Vicol V. și Rusnac V., care se deplasau pe partea carosabilă, dorind să evite tamponarea pietonilor, a frînat și a virat la stînga, însă, neisprăvindu-se cu conducerea autoturismului, a accidentat pietonul Vicol V., după care, autobuzul s-a tamponat într-un stîlp, situat pe acostamentul stîng .

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 27 „D” din 20.03.2012, la examenul medico-legal din 07.02.2012, la cet. Vicol V., a.n. 1998, s-au depistat: contuzia regiunii lombare, comoție cerebrală, hematom frontal stingă și plăgi a regiunii occipitale.

Ulterior, au fost prezentate extrase medicale din IMSP CMC din Chișinău, unde s-a stabilit că partea vătămată Vicol V. prezenta: fractura tasată, instabilă a corpului vertebral L-5; stenoizarea canalului spinal și recesului lateral L5-S1; fracturi tasate ale vertebrelor L-3, leziuni din cauza cărora a fost supus unei intervenții neuro-chirurgicale cu înlăturarea fragmentelor din canalul medular și stabilizarea transpediculară a segmentul lombo-sacral, care în ansamblu cu vătămarile depistate la examinarea medico-legală din 07 februarie 2012, se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Astfel, Bîtca N. a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute în pct. 45 al. 1 „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul..., ținînd permanent seama de următorii factori: lit. b) „Dexteritatea în conducere care i-ar

permite să prevadă situațiile periculoase; „lit. d) „situația rutieră”; al. 2 „...în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 46 „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: lit. a) copii...”, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

Acțiunile inculpatului Bîtca N. au fost calificate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care el să fie achitat, deoarece potrivit declarațiilor martorilor Lozan V., Botnari A., Racu Gh., Șarban F. inculpatul a micșorat viteza, a frînat, a încercat să oprească microbuzul și să evite tamponarea cu pietonul, însă cu toate măsurile întreprinse de către acesta evitarea producerii accidentului a fost imposibilă, fiindcă mijlocul de transport condus de către inculpat luneca pe zăpadă, iar ocolirea pietonului spre stînga era imposibilă din cauza drumului abrupt.

Apelantul a mai menționat că instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că însăși pietonul a încălcat prevederile pct. 113 din Regulamentul Circulației Rutiere și a produs o situație rutieră - obstacol, care a dus la producerea accidentului rutier. Astfel, a considerat că în acțiunile lui lipsește latura obiectivă a infracțiunii, de aceea acțiunile lui incorect au fost calificate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Inculpatul a menționat că faptul condamnării și privării sale de dreptul de a conduce mijloacele de transport face imposibilă întreținerea familiei sale, deoarece el este șofer profesionist, avînd un stagiu de muncă de peste 30 ani, este unicul întreținător al familiei, fiindcă soția sa este invalid de gr. III.

Apelantul a mai indicat că nu este de acord cu admiterea acțiunii civile, deoarece partea vătămată nu a depus cerere de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul dezbaterilor judiciare. Astfel, a considerat că instanța de fond la soluționarea chestiunii privind admiterea acțiunii civile și încasării prejudiciului, n-a respectat în deplină măsură prevederile art. art. 225 alin. (1), 219 alin. (2) pct. 4), 225 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută hotărîrea primei instanțe fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Bîtca N. de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Vinovăția acestuia fiind dovedită prin cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală și cercetate în ședințele de judecată, atît în prima instanță, cît și în instanța de apel, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Vicol V. (f. d. 203-207, Vol. I);
- declarațiile martorilor Risnac V. (f. d. 208-210, Vol. I), Singureanu A. (f. d. 211-212, Vol. I); Botnari A. (f. d. 217-218, Vol. I), Șarban F. (f.d. 220-222, Vol. I), Racu Gh. (f.d. 51-52, Vol. II), Crețu Z. (f. d. 229-230, Vol. I), Ciubotaru S. (f. d. 231-232, Vol. I), Lozan V. (f. d.237-238, Vol. I);
- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu schița accidentului rutier din 06.02.2012 din s. Cuhureștii de Jos, traseul 54 km 26+150 m (f.d. 8-9, 148-150, Vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 27 „D” din 19 martie 2012, potrivit căruia la cet. Vicol V. s-au depistat: contuzia regiunii lombare, comoție cerebrală, hematom frontal stînga și plăgi a regiunii occipitale (f. d. 40-41, Vol. I). Ulterior au fost prezentate extrase medicale din IMSP CMC din Chișinău din care s-a stabilit că partea vătămată prezenta următoarele vătămări corporale: fractura tasată, instabilă a corpului vertebral L-5; stenoizarea canalului spinal și recesului lateral L5- SI; fracturi tasate a vertebrelor L-3, leziuni din cauza cărora a fost supus unei intervenții neuro-chirurgicale cu înlăturarea fragmentelor din canalul medular și stabilizarea transpediculară a segmentului lombo-sacral, care puteau fi cauzate în timpul și circumstanțele indicate, în condițiile unui accident rutier - la 06 februarie 2012 - și care în ansamblu cu vătămarile depistate la examinarea medico-legală din 07 februarie 2012 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Inițial vătămarile au fost calificate ca ușoare din cauza că au fost luate în considerație doar cele depistate la momentul examinării - 07 februarie 2012. Se exclude cu certitudine cauzarea leziunilor depistate în urma

precipitării de pe suport propriu (cu atât mai mult, avînd în spinare un rucsac);

- ordonanța de revizuire a deciziei din 11.02.2012 privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 19.06.2012, emisă de comisarul CPR Florești V. Cîrțică, prin care s-a dispus anularea deciziei pe cauza contravențională, în privința lui Bîtca N. privind comiterea contravenției, prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional și încetarea procesului contravențional cu restituirea amenzii plătite de Bîtca N. în mărime de 500 lei (f. d. 80, Vol. I);
- proces-verbal cu privire la contravenție întocmit la 11.02.2012 în privința lui Bîtca N. în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale (f. d. 147, Vol. I);
- raportul de expertiză nr. 1766 din 10 octombrie 2013 (f.d.7-10, Vol. II), în care este indicat că, în momentul observării pietonului la distanța de 25-30 metri conducătorul automobilului de model „Mercedes-208D” cu n.î. FR AN 523, *a dispus de posibilitate tehnică să evite tamponarea pietonului prin frînare.* În momentul observării pietonului, ca obstacol pentru deplasare, conducătorul automobilului sus-indicat trebuia să se ghideze de cerințele art. 45.2) din Regulamentul Circulației Rutiere al RM, conform căruia: „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”. În materialele prezentate spre expertiză nu sunt prezente date despre careva cauze tehnice care ar fi putut să împiedice conducătorului automobilului de model „Mercedes —208D” cu n.î. FR AN 523 să acționeze conform recomandărilor sus-indicate. Din punct de vedere al expertului, în situația rutieră respectivă, prin acțiunile pietonului a fost creat un obstacol pentru deplasarea în siguranță a automobilului sus-indicat.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului - inculpatul Bîtca N. privind achitarea sa de sub învinuirea adusă în baza art. 264 al. (3) lit. a) Cod penal, care a considerat că în acțiunile lui lipsește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece instanța de fond întemeiat a constatat prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive (inclusiv latura obiectivă) a infracțiunii imputate, cu indicii de calificare: *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.*

Totodată, Colegiul penal a indicat că în ședința instanței de apel, partea apărării a solicitat achitarea inculpatului, considerînd că acesta nu este vinovat în producerea accidentului rutier, însă nu a solicitat reluarea cercetării judecătorești, audierea martorilor în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, din aceasta reieșind în mod evident concluzia, că partea apărării a fost de acord cu declarațiile martorilor și cu probele prezentate de partea acuzării în ședința instanței de fond, în baza cărora a fost emisă sentința de condamnare.

Verificînd legalitatea stabilirii pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, reieșind din gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvîrșită.

Totodată, instanța de apel a considerat că instanța de fond legal a statuat că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită, dispunînd în baza art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La fel, instanța de apel a conchis, că sentința este întemeiată și în partea privării inculpatului de dreptul special de a conduce mijloace de transport, luînd în considerație condițiile în care a fost săvîrșită fapta, consecințele survenite în urma comiterii accidentului, care s-a soldat cu vătămarea gravă a sănătății părții vătămate minore Vicol V., acesta fiind supus unei intervenții chirurgicale la coloana vertebrală și în prezent are suferințe fizice legate de urmările accidentului.

Instanța de apel a ținut cont și de faptul, că inculpatul pînă în prezent nu a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate, deși i-a fost acordat în acest sens un termen suplimentar de către instanța de apel. Reieșind și din aceste circumstanțe instanța de apel a ajuns la concluzia, că aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport este necesară și echitabilă faptei săvîrșite de către inculpat, precum și atitudinii lui față de cele comise.

Referitor la argumentele apelantului privind ilegalitatea admiterii acțiunii civile, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a respectat prevederile art. 219 alin. (2) pct. 4), 219 alin. (4), 225 alin. (1), 225 alin. (3) Cod de procedură penală și corect a admis parțial acțiunea civilă în ce privește încasarea prejudiciului moral din contul inculpatului, considerînd că quantumul prejudiciului este echitabil și corelat cu consecințele săvîrșirii infracțiunii de către inculpat, care s-a soldat cu

vătămarea gravă, periculoasă pentru viață și sănătatea părții vătămate minore, iar acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, pe motiv că în instanța de fond nu au fost prezentate acte confirmatoare a cheltuielilor suportate de partea vătămată pentru tratament, fiind necesară amînarea examinării cauzei.

Instanța de apel a menționat că prin ordonanța organului de urmărire penală din 13.07.2012, reprezentantul legal al părții vătămate minore, Vicol M., a fost recunoscută în calitate de parte civilă în cauza dată, în baza cererii depuse de ultima, prin care a solicitat și încasarea sumei de 176000 lei, pe motiv că în urma accidentului rutier au fost cauzate daune fizice, materiale și morale (f. d. 103, Vol. I). Ulterior, acțiunea civilă a fost susținută de către partea vătămată și reprezentantul legal al acesteia și în ședințele instanței de fond și de apel.

Din motivele indicate, Colegiul penal a considerat neîntemeiate argumentele apelantului, precum că partea vătămată nu a respectat procedura de sesizare a organului de urmărire penală și a instanței de judecată privind încasarea prejudiciului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea hotărîrilor judecătorești de condamnare a sa în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința sa, invocînd temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și pct.12) Cod penal.

În susținerea recursului inculpatul își exprimă dezacordul său cu probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în instanțele ierarhic inferioare, care au fost puse la baza adoptării hotărîrii de condamnare, precum și a soluției de admitere parțială a acțiunii civile, indicînd aceleași argumente care au fost expuse și în cererea de apel.

Suplimentar, recurentul menționează că, deși nu se consideră vinovat în producerea accidentului rutier, la propunerea instanței de apel, în scopul de a nu fi privat de dreptul de a conduce mijloacele de transport, a acceptat să achite părții vătămate o parte din prejudiciul moral încasat de instanța de fond, și anume suma de 6000 lei, cu condiția că restul sumei să o achite pe parcursul a 1-2 luni, însă partea vătămată a refuzat să primească această sumă, solicitînd o sumă de 100000 în euro.

Recurentul consideră că în acțiunile sale lipsește laturile subiectivă și obiectivă ale infracțiunii imputate, iar stabilirea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport, îl va lipsi de

posibilitatea de a achita părții vătămate prejudiciul dispus spre încasare de către instanța de judecată.

7. Procurorul și reprezentantul legal al părții vătămate, Vicol M., au depus referințe privind opinia lor asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia și menținerea hotărârilor atacate ca fiind legale și întemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Recurentul invocă în recurs temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 8) și pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă Colegiul penal consideră alogică invocarea concomitentă a temeiurilor indicate, deoarece potrivit textului recursului, recurentul - inculpat solicită achitarea sa pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Sub aspectul temeiului prevăzut la pct. 12) al normei menționate, Colegiul enunță că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de

conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În această ordine de idei, Colegiul penal se va expune privitor la temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece recurentul invocă nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Bîtca N. a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești inferioare în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.*

Instanța de recurs consideră că instanța de fond și instanța de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Bîtca N., deoarece în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

Colegiul penal menționează că componența de infracțiune prevăzută de art. 264 Cod penal este una materială, pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile și existența legăturii cauzale dintre faptă și consecințe.

Latura obiectivă a infracțiunii menționate are următoarea structură:

- 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport;
- 2) urmările prejudiciabile, care se exprimă, după caz, în: a) vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății (alin.(1) sau (2)); b) vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății ori decesul unei persoane (alin.(3) sau (4)); c) decesul a două sau mai multor persoane (alin.(5) sau (6));
- 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile;
- 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport.

Latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței (atît în modalitatea neglijenței, cît și în cea a încrederii exagerate în sine). La calificarea faptei săvârșite din neglijență, urmează să se ia în considerare faptul că în fiecare caz urmează să se stabilească nu doar obligația de a respecta regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dar și posibilitatea

persoanei de a le respecta și a prevedea consecințele prejudiciabile. Or, această posibilitate ar putea fi limitată de anumite circumstanțe obiective sau subiective.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că în speța dată a fost stabilită cu certitudine vina inculpatului Bîțca N. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care la data de 06 februarie 2012, în jurul orei 08.10, deplasîndu-se cu autobuzul de model „Mercedes 208D”, cu n.î. FR AN 523 pe traseul R-54 Soloneț-Unchitești, km 26+150 m, prin s. Cuhureștii de Jos r-nul Florești, și anume, prin zona de acțiune a indicatorului rutier de avertizare 1.21 „Copii”, ce atenționează participanții la trafic asupra existenței unui pericol de drum, observînd pietonii Vicol V. și Rusnac V., care se deplasau pe partea carosabilă, a dorind să evite tamponarea acestora, a frînat și a virat la stînga, însă neisprăvinduse cu conducerea autoturismului, a accidentat pietonul Vicol V., deoarece nu a ținut cont de avertizarea indicatorului dat și situația rutieră, adică traseul înzăpezit.

În urma acestor acțiuni, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 27 „D” din 20.03.2012 pietonului Vicol V. i s-au cauzat vătămări grave periculoase pentru viață, fiind exclusă cu certitudine cauzarea leziunilor depistate în urma precipitării de pe suport propriu.

Mai mult decît atît, Colegiul penal menționează că, din concluziile raportului de expertiză nr. 1766 din 10 octombrie 2013, reiese că, în momentul observării pietonului la distanța de 25-30 metri conducătorul automobilului de model „Mercedes-208D” cu n/î FR AN 523, *a dispus de posibilitate tehnică să evite tamponarea pietonului prin frînare.* În momentul observării pietonului, ca obstacol pentru deplasare, conducătorul automobilului sus-indicat trebuia să se ghideze de cerințele art. 45.2) din Regulamentul Circulației Rutiere.

8.2. Referitor la argumentele recurentului privind aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de recurs ține să menționeze faptul, că aplicarea pedepsei *complementare* indicate supra este prevăzută expres de sancțiunea legii penale pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, legislatorul urmărind scopul individualizării maxime a pedepsei pentru asemenea tipuri de infracțiuni, considerînd imposibilă păstrarea de către cel vinovat a dreptului de a exercita această activitate și că în acest mod sunt atinse scopurile pedepsei penale.

Astfel, sancțiunea art. 264 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani. Deci, pedeapsa complementară se aplică obligatoriu în speța dată.

Reieșind din aceste prevederi legale, instanța de recurs remarcă faptul că inculpatul nu și-a motivat din punct de vedere legal solicitarea privind neaplicarea unei pedepse complementare expres prevăzute în textul sancțiunii legii penale indicate supra.

Instanța de fond a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, iar în baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 4 (patru) ani, această concluzie fiind menținută de către instanța de apel, care a considerat că privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport este o pedeapsă necesară și echitabilă faptei săvârșite de inculpat și atitudinii lui față de cele comise.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, reieșind din natura și gravitatea faptei comise, circumstanțele reale de săvârșire ale acesteia, precum și cele personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de către instanța de fond și menținută de instanța de apel este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Mai mult, Colegiul remarcă că pedeapsa este considerată echitabilă atunci, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

8.3. În ce privește dezacordul recurentului cu privire la admiterea acțiunii civile, invocând faptul nu au fost respectate prevederile art. 221 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală, Colegiul penal menționează că instanța de apel s-a expus în acest sens (pct. 5 al prezentei decizii).

Mai mult ca atât, Colegiul reține faptul că potrivit practicii judiciare prin prisma art. 219 alin.(4) Cod de procedură penală, paguba morală va fi încasată de la persoana condamnată pentru săvârșirea infracțiunii și nu de la proprietarul izvorului, deoarece obligația de reparație a prejudiciului moral cauzat de un izvor de pericol sporit îi revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Astfel, analizând decizia atacată și reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs conchide că instanța de apel corect a menținut hotărârea primei instanțe în latura civilă, respectând în acest sens prevederile legale.

Instanța de recurs conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Bîtca N. se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Bîtca Nicolae Ion**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 iunie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie